

Vraag eerst hoe je een ander kunt helpen

Column Haroon Ali

Bron: Noordhollands Dagblad

Hoe moet ik mezelf voorstellen aan deze groep? Ik vertel wie ik ben en wat ik doe. En ik heb geen fysieke beperking, voeg ik eraan toe. Met een brilsterkte van -1,5 heb ik niets te klagen, vertel ik tegen de paar honderd mensen in de zaal. Mensen die veel slechter zien dan ik, of die volledig blind zijn. Ik ben te gast bij Oog Op Kennis, een conferentie voor mensen met een visuele beperking. De organisatie kwam bij mij uit omdat ik veel schrijf over mensen die 'anders' zijn. Ik interviewde afgelopen jaren ook queer mensen met een beperking, de outsiders onder de outsiders. In mijn lezing focus ik op hun ervaringen. Ik mag op het podium vertellen, maar eigenlijk kan ik veel meer leren van het publiek dan zij van mij. Want zij dwingen me om na te denken over zaken waar ik zelden bij stil sta. Zo heb ik vooraf gegoogeld hoe ik mijn presentatie rustiger kan maken voor slechtzienden. Grote letters, grote contrasten, geen onnodige toeters en bellen. Alles wat op het scherm staat, moet ik ook uitleggen. De dagvoorzitter en een andere prominente spreker, doventolk Irma Sluis, beschrijven zelfs hun uiterlijk. Ik laat dat vooral blijken uit mijn persoonlijke verhaal over mijn culturele wortels en botsende identiteiten. Al zal dat vast verschillende beelden oproepen in de zaal.

Toegankelijkheid is het toverwoord, en de organisatie heeft overal aan gedacht. Er is een tastbare looplijn, waar ik tijdens de lunch per ongeluk op ga staan. Medewerkers staan klaar om bezoekers te assisteren, bijvoorbeeld bij het bedienen van de koffieautomaat. Ook in de toiletten kunnen deelnemers hulp krijgen. Maar alleen als de persoon er zelf niet uit komt. Want als ik iets heb geleerd van mensen met een beperking, is dat je nooit aannames moet doen over hun vaardigheden en behoeften. Ga dus niet een rolstoel vooruitduwen of andere taakjes overnemen omdat je ongeduldig bent. Vraag eerst hoe je een ander kunt helpen. Beperkingen veroorzaken soms ongemak, maar vooral bij de onwetende massa. Die is gewend om gemakkelijker door het leven te bewegen, en wil vaak niet worden geconfronteerd met mensen die obstakels ervaren. In een maakbare samenleving geldt het recht van de sterkste en wie niet kan meedoen, moet uit de weg.

Zoals bij veel bijeenkomsten voor kwetsbaardere groepen gaat het over de fysieke en mentale barrières die moeten worden overwonnen. Maar tijdens de discussie staat Jan Hulsbergen op, auteur van het boek 'De pijn in mijn oog - Hoe ik mijn jeugdtrauma overwon', die vurig benadrukt dat 'we meer zijn dan onze

bepierking'. We zijn allemaal een samenspel van eigenschappen en identiteiten. Maar juist de mensen die anders zijn, kunnen de massa bewust maken van hun spreekwoordelijke blinde vlekken. En als alle mensen die anders zijn wat meer hun krachten bundelen, kunnen we samen een nieuwe norm creëren, die voor iedereen toegankelijk is.

Bron: <https://www.noordhollandsdagblad.nl/extra/opinie-column/haroon-ali-bepierkingen-veroorzaken-soms-ongemak-maar-vooral-bij-de-onwetende-massa/161545320.html>



Fotograaf: Sheng J, www.shenghxi.nl